

ikke; dette vil holde Stik. Naar Regnskabet en Gang skal opgøres, vil det sikkert vise sig, at man har regnet en 2—3 Mill. Kr. forkert, og at man sikkert naar til Udgifter, der svarer til det Tal, jeg har anført.

Dernæst har man regnet med en Besparelse i Tørringsudgifterne paa ca. 4 Mill. Kr. Hvis Brødkornet skal forsvarligt opbevares, og hvis den Ordning med en Kvalitetsbetaling, som baade har sine Fordele og sine Mangler, bliver gennemført, tør jeg ikke tilraade, at man tilstræber at spare de 4 Mill. Kr. Jeg tror, den værste Besparelse, man kan søge gennemført, er den, der opnaas ved at slaa af paa den Fordring, at Brødkornet skal opbevares i en saadan sund Tilstand, at det giver et sundt og godt Brød. 4 Mill. Kr. har man ment at kunne spare paa dette Punkt. Jeg fraraader at være kneben paa dette Omraade. Jeg for mit Vedkommende tror, at det er en klog og dygtig Administration, som den nuværende Brødkornsadministration har ført, idet de har haft deres Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke paa dette Omraade skal spares paa, hvad der skal til. Vi har Ansvaret for, at Statens Beholdninger bliver passende opbevaret, i en saadan Tilstand, at der ikke lides Tab paa nogen Vis eller sker nogen Skade paa disse Beholdninger. Det var de 4 Mill. Kr.

Dernæst har man kalkuleret, at man af de 3½ Mill. Kr., som gaar med til de højere Administrationsudgifter, kan spare de 2, og i saa Henseende anfører man, at de kommunale Nævn nu skal ophøre, hvorved man mener at kunne spare 1 Mill. Kr. og yderligere 1 Mill. Kr. paa de almindelige Administrationsudgifter. Jeg tror heller ikke, dette passer, for naar de kommunale Nævn bortfalder, medens Amtsnævnene skal bibeholdes og disse skal have et øget Arbejde ved at kontrollere, tilse o. s. v., alt det, som nu Kornloven i saa Henseende kræver, vil Høstaarets Gang atter paa dette Omraade bringe Skuffelse. Alt i alt tror jeg, at man, uden at ramme ret meget ved Siden af, tør paastaa, at den højtærede Landbrugsminister har regnet en 6—8 Mill. Kr. forkert.

Men vender man sig saa til den anden Side, til Indtægtssiden, ja, saa er der jo kun Ordføreren for Venstre (Hedegaard), der har ment, at der var nogen som helst Sandsynlighed for, at Lovforslagets Beregning skal holde Stik. Jeg skal ikke gentage, hverken hvad Ordføreren for Socialdemokratiet (Hauge) eller hvad Ordføreren for det konservative Folkeparti (Sporon-Fiedler) fremførte i saa Henseende, men jeg vil gerne have Lov til at supplere de fremkomne Udtalelser med følgende. Det forekommer mig,

at den opstillede Beregning er saa lidet sandsynlig, at hele Hekseriet bestaar i, at man har ganget et Foldtal med Tallet paa de besaaede Arealer og saa faaet en Sum ud. Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at hvis han kan trøste sig til disse Beregningers Rigtighed og tage dem for gode Varer, som finansiel Underbygning af et Lovforslag, saa synes jeg, han er meget nøjsom, og jeg vil sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvis han kan skaffe 30 Mill. Kr. frem ved at komme til et Facit paa et almindeligt Regulatristykke, var det værd at spekulere paa, om man ikke kunde lave en 2—3 Stykker af den Slags i Aarets Løb; det vilde bedre vore finansielle Forhold. Nej, jeg tror ikke, der kommer Penge ind paa anden Maade; end ved at Landbrugsministeren bruger sin Myndighed til at sætte den danske Befolknings Brødrationer længere ned, end de nogen Sinde har været under Krigen. Det skulde dog være besynderligt, om vi det syvende Aar skulde komme til det Resultat, at der blev et Overskud af Høsten paa 1½ Mill. Tønder, medens man de 6 foregaaende Aar har haft ondt ved at faa Landets Høst til at slaa til til Befolkningens rationerede Brød. Jeg ved ikke, hvor megen Vægt man kan lægge paa de fremkomne Høstberegninger, men jeg har talt med mange praktiske Landmænd, der har sagt, at Tærskningsresultaterne viser, at vi i Aar sandsynligvis faar en almindelig Middelhøst, ikke mere, og jeg er ganske overbevist om, at de Erfaringer, man gennem 6 Aar har indhentet angaaende Tilstrækkeligheden af Danmarks Brødkornshøst til Befolkningens Ernæring, er betydeligt mere værd end den højtærede Landbrugsministers Regulatristykker, som jeg ikke tror holder Stik, og derfor er jeg ganske overbevist om, at man retteligst kan karakterisere hans finansielle Beregninger, ikke som Film maaske, men som Trøstberegninger overfor Skatteyderne ved det kommende Valg. Sagen er nemlig den, at hvis Kornloven giver det Minus paa de 50 Mill. Kr., som man har medregnet her som Indtægt, og hvis man ser bort fra den Fejlregning, som jeg tror, der er paa Udgiftssiden i administrativ Henseende, saa betyder det ikke saa ganske lidt, idet Skatteyderne i Danmark saa skal op med 50 Mill. Kr. mere end beregnet. Dertil kommer saa, at hele Kornloven er bygget paa en saadan Maade, at Producenterne vel kommer til at erholde større Indtægter ved den direkte Betaling, som Kornet betales med, men at Producenterne